

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato: 13. september 2005
Kontor: 2.s.kt.
J.nr. 2005-12175-14
Sagsbeh.: ANB
Fil-navn: Par20

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3294, som medlem af Folketinget Louise Frevert (DF) har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 31. august 2005

Spørgsmål S 3294:

"Vil ministeren oplyse, om en transseksuel udlandsdanser, som er i besiddelse af nyt navn og nyt kørekort, ikke har mulighed for at opnå anerkendelse af sin nye identitet i Danmark, fordi de danske myndigheder kræver alle nødvendige kønsskifteoperationer skal være gennemgået, før en persons nye identitet kan anerkendes, og vil ministeren oplyse, om den danske lovgivning på dette område ikke bør tages op til fornyelse set i forhold til lovgivningen i bl.a. vore nabolande og EU?"

Svar:

Da spørgsmålet primært vedrører forhold under navnelovgivningen, har jeg til brug for besvarelsen anmodet om et bidrag fra Familiestyrelsen.

Familiestyrelsen udtaler, at navneforandringer foretaget i udlandet, herunder navneforandring til et fornavn, der betegner det modsatte køn, som udgangspunkt anerkendes efter dansk ret, hvis den pågældende havde fast og varig tilknytning (domicil) i det pågældende land på tidspunktet for navneforandringen, og hvis navneforandringen er gyldig efter det pågældende lands regler.

Familiestyrelsen oplyser herudover, at styrelsen (dengang Civilretsdirektoratet) i 2002 i samråd med Rigshospitalets Sexologiske Klinik har etableret en forsøgsordning, hvorefter det er muligt for transseksuelle, der venter på en tilladelse til operation, samt for visse transseksuelle, der ikke kan eller vil opereres, at opnå tilladelse til at få et fornavn, der normalt kun gives til personer af det modsatte køn.

De to grupper, der kan komme ind under forsøgsordningen, kan beskrives således:

1. Ansøgere, der går i et observationsforløb på Sexologisk Klinik med henblik på senere at søge tilladelse til kønsskifte.

Ansøgningen om navneforandring vil som udgangspunkt blive imødekommet, hvis Sexologisk Klinik bekræfter, at ansøgeren er transseksuel, befinder sig i ovennævnte forløb og er blevet henvist til kønshormonbehandling med hormoner fra det ønskede køn.

2. Ansøgere, der ikke aktuelt ønsker kønsskifte, men som gennem længere tid har levet som det andet køn.

Ansøgningen om navneforandring vil i sager under denne gruppe som udgangspunkt blive imødekommet, hvis Sexologisk Klinik bekræfter, at der er tale om en transseksuel, der gennem længere tid har levet fuldtids som det andet køn, men som ikke ønsker at gennemgå kønsskifte. Ønsket om at leve som det andet køn skal være stabilt, og det er en betingelse, at ansøgerens livskvalitet skønnes at blive væsentligt forbedret ved et fornavn, der svarer til den kønslige fremtoning.

I tvivlstilfælde, inden for begge sagskategorier, forelægger Familiestyrelsen de konkrete sager for Retslægerådet. Ved en sådan forelæggelse vil der blive lagt afgørende vægt på Retslægerådets udtalelse.

Efter § 7, stk. 3, 2. pkt. og § 13, stk. 2, 2. pkt. i den nye navnelov (lov nr. 542 af 24. juni 2005), der træder i kraft den 1. april 2006, kan ministeren for familie- og forbrugeranliggender for transseksuelle gøre undtagelse fra kravet om, at et patronymnavn og et fornavn ikke må betegne det modsatte køn i forhold til den, der skal bære navnet. Af forarbejderne til bestemmelserne fremgår, at disse vil blive anvendt til at videreføre den gældende forsøgsordning og eventuelt til at justere reglerne, hvis der er behov herfor.

For så vidt angår ændring af CPR-nummeret kan jeg oplyse, at der efter CPR-lovens § 3, stk. 5, kun tildeles et nyt personnummer såfremt der er fejl i de oplysninger, som indgår i personnummeret, det vil sige fejl i fødselsdatoen eller kønsangivelsen.

Personer, der har gennemgået en kønsskifteoperation, får først tildelt et nyt personnummer, når Indenrigs- og Sundhedsministeriet fra Sundhedsstyrelsen har fået meddelelse om, at kønsskiftet er helt afsluttet, uanset om behandlingen har fundet sted i Danmark eller udlandet. Der vil således aldrig kunne ske en ændring af personnummeret, alene fordi den pågældende oplyser at føle sig mere som en person af det modsatte køn end det registrerede.

CPR-lovens regler er imidlertid ikke til hinder for, at personen kan skifte navn efter ovenstående regler.